

HK/KOMMUNAL
Handels- og Kontorfunktionærernes
Forbund i Danmark
Kopi til: Folketingets Socialudvalg.

Socialminister Else Winther Andersen,
Slotsholmsgade 6,
1216 København K.

Forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (L 62)

Lovforslaget syntes at have prioriteret effektivitetshensynet langt højere end retssikkerheden. Dette kan set ud fra en bredere socialpolitisk synsvinkel indebære en række uheldige konsekvenser i form af tilsidesættelse af lighedsprincippet og heraf flydende mistillid til systemet. Borgerne må kunne have en berettiget forventning om, at man – uanset hvor i landet vedkommende bor – får den hjælp, man er berettiget til efter gældende regler. *Hverken mere eller mindre.*

De større kommuner vil utvivlsomt have både sagsgrundlag, ekspertise og administrationsapparat til at leve op til denne forventning. Anderledes i de små kommuner, hvor der på årsbasis kan være tale om kun 20 pensionssager og måske et bilag.

De mindre kommuner har sikkert de bedste intentioner om at yde den optimale indsats ved sagsbehandlingen på førtidsområdet, men det kan forudses, at det vil blive meget svært at oparbejde/bevare en nødvendig ekspertise – såvel lægeligt som socialfagligt i de mindre kommuner.

Den nye struktur efterlader sådanne kommuner med 2 valgmuligheder. Man kan vælge at lade den tvivl, der følger af manglende erfaringsgrundlag og utilstrækkelig ekspertise komme ansøgeren til gode – hvilket medfører, at der gives bevilling på et tvivlsomt grundlag. Eller man kan vælge at give afslag og henvise til ankeinstansen. Uanset hvilken løsning man vælger, vil denne være udtryk for svigtende retssikkerhed og brud på lighedsprincippet.

Disse uønskede bivirkninger kunne i nogen grad afhjælpes gennem intensiv og udstrakt

rådgivning/vejledning, service udøvet af eksperter med bred erfaringsindsigt og visioner på området.

Det tætte samarbejde mellem kommunernes og amtskommunernes medarbejdere i revaliderings- og pensionsnævnsekretariatene har betydet en opsamling af viden og metodeudvikling inden for revaliderings- og pensionsområdet.

Ved en lovændring vil den praktiserende læge få væsentlig og afgørende indflydelse på ansøgninger om førtidspension, uden at der er sikkerhed for, at de praktiserende læger har de revaliderings- og pensionsmæssige forudsætninger, der skal til for at præcisere og vurdere sagerne. Det er derfor vigtigt, at kommunerne benytter lægekonsulenter, der har et bredt sociomedicinsk helhedssyn.

Det er bl.a. nævnt, at et af formålene med lovændringen er, at der skal være overensstemmelse mellem kompetence og det økonomiske ansvar. For så vidt angår hjælpemidler, herunder invalidebiler til personer under 67 år (ca. 400 mio. kr. årligt), vil der efter en eventuel lovændring stadig være en uoverensstemmelse, idet amtskommunerne jf. de gældende finansieringsregler refunderer kommunen halvdelen af udgifterne til hjælpemidler.

En anden begrundelse er, at der skal gøres en mere effektiv indsats for at få især yngre mennesker i en eller anden form for beskæftigelse, i stedet for et tilbud om en førtidspension. Denne intention er der vel ingen, der kan være uenig i, men for det første er der kun ca. 2 pct. af det samlede antal førtidspensionister, der er under 40 år, og for det andet vil en mere effektiv indsats ud over den, kommunerne allerede yder i dag, kræve, at der tilføres kommunerne en forøget personalemængde.